

само в няколко точки в керамичните реглети. Спояването в тези точки, както и в останалите изводи, не става директно, а чрез гнезда от цокъл за интегрални схеми. Пластмасовият корпус на цокъла не се използва, за да не внася допълнителни загуби и да не увеличава паразитните капацитети поради по-голямата си диелектрична константа от тази на въздуха.

Обемният монтаж на високочестотните вериги на схемата позволява връзките да се направят възможно най-къси, което е едно от най-важните изисквания при УКВ монтаж. Резисторите в тези вериги трябва да са малобабитни, тип МЛТ-0, 125 W. Кондензаторите C_1 , C_2 и C_6 са безиндуктивни, с малки загуби в диелектрика (например керамични), с малък температурен коефициент.

Дроселите D_{p1} и D_{p2} имат индуктивности от няколко микрохенри, но тази стойност съвсем не е критична. Могат да се изработят на малък феритен пръстен с $\varnothing 3-4$ mm, на който се навиват 10 навивки от ПЕЛ—0,5 mm. Още по-достъпни за изработване са едноредовите бобини с 40—50 навивки от ПЕЛ—0,12 mm, навити върху резистор 0,5 mm със съпротивление над 100 k Ω .

Тример-потенциометърът R_3 е жичен многооборотен от съветския тип СП5-2. Входният съединител е гнездов BNC—50 Ω , а изходният — щифтов BNC—50 Ω , монтиран на парче коаксиален кабел РК-19 с дължина 20—30 cm.

Общата конструкция на приставката е оформена в малка метална кутия с приблизителни размери 100×35×35 mm. Кутията може да бъде и кръгла — от стар електролитен кондензатор или междинен трансформатор. Идеята за общото оформление и разположението на елементите може да бъде изменена и доразвита съобразно с конструкторския усет на радиолюбителя.

Освен отворите за входния съединител, изходния кабел и захранващите проводници не трябва да се забравя и един малък отвор с $\varnothing 3,5$ срещу винтчето за регулиране на тример-потенциометъра R_3 . Това ще позволи уточняването на режима да става при затворена кутия. По желание може да се предвиди ключ за включване и изключване на захранването, както и светодиоден индикатор за контрол на включеното захранване.

В «оживяването» и настройката на делителната приставка няма затруднения. След проверка за правилността на монтажа и връзките се подава напрежението 5 V през милиамперметър. При правилна работа и верен монтаж консумацията трябва да е 88—90 mA.

Преди да се подаде сигнал, трябва да се подбере статичният режим на схемата. С R_3 напрежението в извод 1 на ИС₁ се регулира така, че да бъде точно 3,7 V.

На входа се подава сигнал от УКВ сигналгенератор, а изходът се включва към директния вход на цифровия честотомер, подаващ сигнал на положение «kHz». Ако честотата на подадения сигнал е 10 MHz, отчетената стойност е 1 MHz. Известна корекция може да се направи с леко донагласяване на R_3 около предварително установеното положение. В еднага страна първоначално се повишава наляг изчезва, а в другата страна също изчезва. При 40 оборота на СП5-2 честотата му и след това също изчезва. При 40 оборота на СП5-2 толерансът на това регулиране е примерно 4—5 оборота. С повишаването на честотата до 100 MHz този толеранс се стеснява. С малко повече търпение може да се намери онова положение на R_3 , което осигурява отчитането на максималната честота от 250 MHz.

ЦИФРОВ ВОЛТОММЕТЪР

Схемата на този цифров волтомметър е възможно най-достъпна за реализиране от радиолюбителите. В нея няма «капризни» и трудни за настройване и еталониране схемни възли и при добре подобрени елементи и правилен монтаж уредът зарежда веднага след последната спойка. За оживяването му не е необходима прецизна измервателна апаратура — достатъчен е един комбиниран уред и по възможност — осцилоскоп.

Уредът има малки размери и маса, проста конструкция и ниска цена. Независимо от това той осигурява достатъчно голяма точност и удобно отчитане на най-често измерваните електрически величини — постоянни напрежения и съпротивления.

ТЕХНИЧЕСКИ ДАННИ

Обхвати за постоянни напрежения: 1 V, 10 V, 100 V, 1000 V¹.
Входно съпротивление: 10 M Ω .

Обхвати за съпротивления: 1 k Ω , 10 k Ω , 100 k Ω , 1 M Ω .

Индикация: триразредна.

Точност на измерване на напрежения: 3% $\pm$ 1 знак (2 минути след включване на захранването).

¹ На обхват 1000 V се допуска измерване на напрежения до 400 V, определящо се от пробивните напрежения на елементите.